Vzdávám svůj dík (Still) - Olmerová Eva

Smyl
déšť už dávno pláč
smyl
a já vím teď zač
vzdávám svůj dík

Smyl
tichá prokletí
smyl
a já vzápětí
vzdávám svůj dík

Nemohou být dva stejné deště
jako nemohou být dva stejní lidé.
Jeden přináší štěstí, druhý smutek,
jeden přináší duhu, druhý zaplaví kraj.

A někdy jako by nebe plakalo.
Nade mnou, nad tebou,
nad těmi, které znám,
nad těmi, které neznám,
ale spojuje nás jeden déšť.

A svým steskem jako by nebe
chtělo vykoupit můj.
Tobě, můj posvátný dešti,
tobě, má vyslyšená prosbo,
já vzdávám svůj dík.

Smyl
déšť už dávno pláč
smyl
a já vím teď zač
vzdávám svůj dík

Smyl
tichá prokletí
smyl
a já vzápětí
vzdávám svůj dík